

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/16. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtine, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Ljubljanski župan, vlada in klerikalci.

Za sedaj se samo govori, da vlada namerava svetovati cesarju, naj ne potrdi izvolitve g. Ivana Hribarja ljubljanskim županom. Mi smo to tudi zabeležili včeraj samo kot glas, ali stvar je toliko važna, da se moramo pečati z njo posebej.

Ti glasovi so namreč zelo verjetni. Baron Schwarz sovraži g. Hribarja iz bog-sigavedi kakih vzrokov — v prvi vrsti, seveda, za to, ker ga sovražijo Schwarzovi zavezniki klerikalci in naši ljubeznivi kazinoti — in mi verujemo zelo radi, da napne naš deželni predsednik vse svoje sile, da onemogoči potrditev g. Hribarja ljubljanskim županom.

Z druge strani je jasno, da g. Hribar niti osrednji dunajski vladi ni simpatičen, ker noče biti njen mameluk, kot je dr. Šusteršič in drugi naši „ljudski“ zastopniki in za to nas ne bi čisto nič iznenadilo, ako bi osrednja vlada svetovala cesarju, naj ne potrdi Hribarjeve izvolitve.

To se pa ne sme zgoditi. Vlada lahko predlaga kar hoče, a ljubljanski meščani tudi lahko vnovič izvolijo za župana onega, ki ga oni hočejo imeti, ker to je njihova pravica, ki jim je nihče ne more odvzeti in edini pravi odgovor na eventualno nepotrditev g. Iv. Hribarja ljubljanskim županom, bi bil in mora biti: ponovna njegova izvolitev in četudi bi se to moralo ponavljati nešteto krat.

To ni malenkost, nego vprašanje principa. Nam je g. Hribar simpatičen, ker je ne samo skozinsko napreden, nego tudi izredno delaven mož, ki ima velikih zaslug ne samo za Ljubljano, nego za našo narodno stvar sploh. Želimo torej že radi tega, da on ostane ljubljanski župan. Ali ko bi tudi vsega tega ne bilo, bi se mi zavzeli z vso odločnostjo za vsakega ljubljanskega župana, katerega izvolitve vlada ne bi hotela predložiti cesarju v potrditev, ker bi branili princip, da mora biti vladi po volji vsak župan, ki je po volji meščanom.

Potrditev županove izvolitve je prazna formalnost in vlada si ne sme domišljati, da ima pravico tustorstva nad ljubljanskimi meščani, še manj pa si smejo domišljati naši „demokratični“ klerikalci, da bodo — ker na volišču ne morejo ničesar doseči — s Schwarzovo pomočjo vplivali na to, kdo bo v Ljubljani župan, ker o tem bodo vedno in v vsakem slučaju odločevali samo volilci.

Naši klerikalci govorijo sicer vedno o suvereniteti ljudstva, ali respektirajo to suvereniteto samo takrat, kadar imajo od tega oni koristi, sicer pa prav radi ignorirajo ljudsko voljo in iščejo pri vladi pomoči — proti ljudstvu.

Tako je tudi v konkretnem slučaju.

Klerikalce silno peče dejstvo, da ne morejo pridobiti Ljubljane, ki je naravno kulturno in politično središče slovenskega naroda in ker sami izprevidijo, da na pošten način, v odkriti volilni borbi, ne morejo osvojiti napredne Ljubljane, iščejo pomoči pri deželni in pri osrednji vladi, samo da bi strmoglavili moža, ki je za Ljubljano bolj zaslužen, kot vsi klerikalci skupaj.

Pa ne bo moke iz tega kruha, ker napredni in zavedni ljubljanski meščani bodo znali storiti svojo dolžnost in bodo dali vladi in njenim zaveznikom tak odgovor, da ga bodo pomnili, ker ljubljanski meščani ne bodo nikdar dovolili, da vplivajo na izvolitev njihovega župana nepoklicani faktorji!

Iz slovenskih krajev.

Iz Novega mesta. V novomeškem okraju se je dobivalo vino, predno so bili vinogradi poškodovani, po 16—24 vin. Naši gostilničarji so si ga nakupili v kaj obilni meri. Vino se je vsled zadnje toče nekoliko podražilo, toda gostilničarji so zvišali ceno od 64 na 96 vin. Tudi meso je vsaki dan dražje. Mesarji so sklenili, da je sedaj čas, da podražijo meso in so to tudi storili. Cene so sicer objavili, toda v kljub temu se jih ne drže. Majhna porcija 12—14 koskov praznih jeter stane 40 vinarjev. — Opomniti moramo, da plačuje v tem času mesar v novomeškem okraju kg mesa „na živo“ po 64—68 v — kar se razvidi iz neke pravde radi plačila nekega bika — torej je draginja popolnoma neutemeljena in si gostilničarji in mesarji samo kopicijo premoženje. Zelo umestno bi bilo, da bi si tudi železničarji ustanovili svoj konsum in tako skupno z uradniki prisilili mesarje, da bodo morali ukloniti svoje ošabne glave. — Novomeškega poštnega oskrbnika Teodorja Vidica je pošteno ravnateljstvo nedanoma vpokojilo. Da bo tako hitro penzionist, si ni mislil. Mislimo, da si bode uradništvo; sedaj odpočilo od njegovih sitnostij, saj ni storil nobenemu ničesar dobrega. Zadnje njegovo junaštvo je bilo, da je pripomogel g. Košaku, posestniku poštnih voz in vozniku na kolodvor — do odpovedi. Njegov namestnik je poštni oficijal Ravnikar iz Ljubljane.

Iz Postojne. Nemški pašal iz em. Za lovsko razstavo na Dunaju je sklenila jamska komisija, da pošlje letake z reklamo postojnske jame. Dala jih je kar na tihem natisniti in ko dobimo enega v roke, vidimo, da je na zadnji strani letaka le reklama onega hotela. Sicer nimamo nič proti dotičnemu hotelu, toda če se že sprejme, naj se sprejme reklama vseh hotelov, ne pa le enega. Saj dela tudi nekam čuden vtis, če je le reklama onega hotela, kajti smatra se lahko, da je v celi Postojni en sam hotel. Ko zve o tem gosp. Paternost, lastnik

„Narodnega hotela“, gre s še enim hotelirjem k tukajšnjemu okrajncmu glavarju, ki je predsednik jamske komisije in mu izreče željo, da se sprejme tudi reklama njegovega hotela v dotični letak. Nato se mu glavar odreže, da tega ne sme izraziti kot željo, ampak kot prošnjo. Ko mu nato g. Paternost odvrne, da tako postopanje od strani jamske komisije ni pravilno in da je pripravljen plačati, kar stane reklama, ga glavar kratkotalo odpusti. No, čez par dni se je oblastni gospod glavar vendar premislil, poklical je g. Paternosta k sebi ter mu predložil nov načrt letakov, ki bi imeli zraven prejšnje reklame tudi še reklamo dveh drugih in njegovega hotela. Povedal mu je obenem tudi, koliko bi stala ta reklama in g. Paternost je izjavil, da je s tem zadovoljen. G. Paternost je izjavil, da je s tem zadovoljen. G. Paternost je mislil, da je stvar s tem rešena in da bo v prihodnjih letkih res njegova reklama. Med tem pa nastane spor radi telovadbe šolskih otrok pri Sokolu. Kakor smo že v eni zadnjih številkih poročali, je bil g. Paternost oni, ki se ni hotel glavarju ukloniti. Ko je glavar poklical gosp. Paternosta k sebi, mu je prigovarjal, da naj podpiše izpričevala svojih otrok in da naj neha pošiljati svoje otroke k sokolski telovadbi. Ker se gospod Paternost ostal trden, pa zarenči gospod glavar nad njim: „Dobro, ker ne ubogate Vi oblasti, Vam naznanjam, da ne sprejemem reklame Vašega hotela v letake za lovsko razstavo.“ Pred par dnevi so izšli ti letaki in v njih manjka reklama g. Paternosta.

Protipostavno je že od glavarja, da prepoveduje otrokom obisk sokolske telovadbe, med tem, ko je od strani ministrstva dovoljena telovadba. Da pa bo glavar tako nepreviden, da bo svojo grožnjo uresničil, tega pa vendar nismo verjeli. Če bi to storil navaden človek in bi se ga naznanilo sodnji, bi bil zaprt, da bi bilo veselje. Seveda, če je človek glavar in še Nemeec po vrhu, potem si sme z mirno dušo dovoliti vsako stvar. Sme celo ugonobiti eksistenco posameznika, saj za njega ne velja § 101 kaz. zak. ki pravi: Vsak državni uradnik, ki zlorablja na kakršenkoli način poverjeno mu oblast v to, da škoduje bodisi državi, bodisi občini ali komurkoli, zakrivi s tako zlorabo zločin . . . Pa kaj se briga g. glavar za kazenski zakonik, saj ta velja le za prsto ljudstvo, v prvi vrsti seveda za Slovence, če je človek Nemeec, se lahko povzdigne čez take malenkosti, kot je kazenski zakonik. Prihodnjič, g. glavar, pa povemo javnosti še par zanimivih dogodkov, ki so se vršili pred leti za kulisami jamske komisije.

Slovanski Jug.

Novi črnogorski prestolonaslednik. V belgrajskih političnih krogih se je poja-

vila zanimiva vest, ki je baje prišla s Cetinja in pravi, da odstopi o priliki jubilejnega dneva kneza Nikite prestolonaslednik Danilo na korist svojemu mlajšemu bratu Mirku. S to mislijo se je, po zatrdilu „Obzorovem“, Danilo že dolgo bavil, ker je ostal brez otrok. Uradno še ta novica ni potrjena, ali zelo verjetna pa je, ker je bil Danilo dosedaj med ljudstvom, ki ga je smatralo radi njegovega skoro vednega prebivanja v inozemstvu za tujca, zelo nepriljubljen. Princ Mirko je pa cel Črnogorec starega kova, patrijarhalnih šeg in vojak. Od njega si obeta narod, da bo varoval tradicije bolje kot bi jih njegov brat.

Car Ferdinand na Cetinju. Bolgarski kralj Ferdinand bode, kakor se sedaj že za gotovo ve, prišel na Cetinje prisostvovati jubilejnim slavnostim kneza Nikite. V Črni gori se že pripravljajo na kraljev sprejem, ki ima biti zelo prirčen. Poslednje čase so se namreč razmere med Črno goro in Bolgarijo tako spoprijaznile, da je samo ob sebi umevno, da pride kralj osebno častitat, radi česar mu priredi nad vse prijateljski sprejem. Osebna prisotnost kraljeva bodi viden znak dobrega sporazuma med obema narodoma, ki se je že jasno pojavil v napitnici kneza Nikite, kateri je pri zadnjem slavnostnem obedu črnogorskih dostojanstvenikov in bolgarskega zastopnika izpregovoril neprisiljene tople besede o bolgarskem kralju. Nikita je takrat imenoval Bolgarijo prvo deželo na Balkanu in je povdaril bratsko razmerje z Bolgarijo, katero ima v visokih čisljih.

Nemirna Macedonija. Bolgarski listi se intenzivno bavijo z macedonskimi dogodki in ostro odgovarjajo na članke turških časnikov. „Dnevnik“ na primer pravi, da ne morejo prenašati carigradske politiki sicer trušča bolgarskega tiska a da tudi Bolgari trpe pod obupnimi klici svojih macedonskih bratov, „Den“ pa graja delovanje čet in izjavlja, da je naloga bolgarske vlade, da si pridobi s korektnim postopanjem pravico, da energično izpregovori. Na Balkanu se sploh bližajo resni dnevi, čeravno je še nedavno povedal general Paprikov, da Bolgarija ne kani izpremeniti taktike napram Turčiji. Društva za podpiranje izselnikov so poslala vsem zastopnikom raznih vlad v Sofiji in poslanikom v Carigradu pisma, v katerih razkladajo o turških krivicah napram kristjanom in prosijo velevlasti za pomoč in posredovanje.

Splošni pregled.

Madjari postajajo pametni.

Glasi katoliške ljudske stranke na Ogrskem objavlja neki članek o miru z narodnostmi, ki je vzbudil veliko pozornost med madjarskimi narodi, kateri sedaj mnogo razpravljajo o njem v svojih listih. Ome-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

„Ah, ah!“ je vzkliknil Cezar, začudili ste se, vitez! . . . Priznajte, da strmite . . . Toda videli boste še vse drugačnih reči . . . Vidite, naša Lukrecija je bistra glava med nami, kar naš je.“

„Svetlost!“ je dejal Ragastens, „ne da bi se mu čudil, občudujem živahni duh in delavnost njene Svetlosti vojvodinje Bisaglijske.“

„Pismo našega odposlanca v Pesaru!“ je dejala Lukrecija. „Glej glej! Obvešča nas, da se dobri prebivalci Cezarja gibljejo . . . dvatisoč mož v orožju . . . Zdaj pa govori ti, Cezar . . .“

„Dobro! Vse to opravimo z enim mahom!“

„Pišite španjolskemu poslaniku, da je izpolnitev njegove zahteve nemogoča. Papež ne more trpeti takšnega poseganja v svoje pravice . . . Kralj španjolski je preveč katoliški, da ne bi razumel . . . In če bo treba, mu hočemo pomagati, da razume . . .“

„Vraga! Ti se jeziš, Lukrecija?“ se je porogal Cezar.

„Kaj pa je takšnega?“

„Nič . . . malenkost.“

Ragastens je z naraščajočo osuplostjo prisostvoval temu prizoru, ko se je Lukrecija odkrivala njegovemu spoznanju. Ona je bila — papežinja! . . .

In nekakšen gnus ga je popadel pred očitnim grehom te nesramne predrznosti. Umaknil se je bil za par korakov v polmrak nekega kottička. Toda tudi odtod je videl vse in slišal sleherno besedo . . .

„Pišite“, je dejala v tem hipu Lukrecija, obračate se do enega svojih tajnikov, „pišite kardinalu Orsini, da ga Njegova Svetlost prosí, naj obeduje jutri v njegovi vili Belvedere . . .“

„Torej ubogi kardinal Orsini obeduje jutri z nami?“ je vprašal Cezar polglasno.

„Naučil se bo, „je odgovorila Lukrecija z enakim glasom“, kaj se pravi poizvedovati o smrti našega dragega Francesca . . .“

Ragastens ga je slišal. Mraz ga je izpreletel. Zdelo se mu je, da sluti žalostni pomen tega vabila k obedu.

„Pravkar se spominjam“, je nadaljevala Lukrecija glasno in slišno vsem, „ali je morilec najinega dragega brata odkrit?“

„Dal sem prijeti kakih dvajset rokovnjačev“, je odgovoril Cezar zanikerno. „Okroglo dvanajst jih je bilo že trpinčenih, toda nihče izmed falotov noče priznati . . . A zločinca bo vendarle treba najti . . . kajti takšno grozodejstvo ne sme ostati nekaznovano.“

„To je tudi moje mnenje“, je dejala Lukrecija hladno.

Ragastens je poslušal na vsa ušesa in se neprestano vpraševal, ali se mu ne sanja . . . Četudi mu je manjkalo stvarnih dokazov, vendar je bil zase nehoté prepričan, da je bil vojvoda Gandijski umorjen v Palači Smeha. In z neodoljivo grozo je slišal Cezarja ob zlovesčem nasmehu govoriti o trpinčenju nesrečnika, ki ga je „trebalo“ pripraviti do tega, da prizna zločin, ki ga ni storil.

Najrajši bi bil takoj povedal Cezarju, da je prišel po slovo. Toda misel na obljubo, ki jo je bil dal slikarju Rafaelu, ga je zadržala. In sklenil je počakati do konca tega prizora.

Že se je hotel približati mizi, kjer je sedela Lukrecija, ko so se nenadoma odprla majhna stranska vrata. Vstopil je menih, ki se je takoj obrnil k Lukreciji. Ragastens se je zdrnil, ko je videl, da je ta menih dom Garconio.

Ta pa ni bil zagledal viteza. Obstal je poleg mize, tako da je obračal Ragastensu hrbet.

„Torej?“ je Lukrecija vprašala meniha.

„Torej, kneginja, vse je storjeno.“

„Dobro! To bo razveselilo mojega očeta.“

„Stvar je šla kar sama od sebe . . . Slikarja smo napol ubili . . .“

„Upam, da ni mrtev? . . . Mojemu očetu je zelo do tega, da bi mu mogel dovršiti tisti „Vnebohod . . .“ Ima pač svoje starčevske kaprice . . .“

„Ne, kneginja . . . mrtev ni, samo napol ubit . . . Popravlil se bo . . . Kar se pa tiče punice, nam jo je bilo treba samo prestreči v naročje . . . in po vaših ukazih smo jo odvedli v Tivoli . . .“

„Izvrstno! Zdaj lahko greste, mojster Garconio . . . Gospod vodnik“, je dodala glasno, „izvolite naznaniti, da je advijenca zaključena . . .“

Menih se je odstranil. Ragastens, mrtvaškobled in z mrzlim znojem na čelu, pa si je grizel ustnice do krvi, da ne bi moral zakričati . . .

(Dalje.)

njeni članek imenuje kot najvažnejšo nalogo sedajne vlade srečno rešitev narodnostnega vprašanja in izreka zahtevo po miru. Med voditelji nemadžarskih narodov je dovelj mož, pravi list, ki so zmerni in domoljubni in ki bi omogočili lojalen sporazum. Prav lahko možno bi pa še bilo sporazumljenje z Rumuni, ki bi ne delali temu koraku ovir, če bi se poizkus umirjenja izvršil pravilno. Izvajanja lista „Alkotmany“ se tudi radi tega smatrajo za tako resna in pomenljiva, ker je list prav iz bližine učnega ministra grofa Zichyja. Zadnje čase se sploh opaža, da se suče madžarski svet.

Canalejas.

José Canalejas y Mendez, neustrašni španski minister predsednik, je na Španskem kot politik in publicist slavno znan. Rojen je bil kot sin inženirja v Ferrolu leta 1854 in je sedaj potemtakem star 56 let. Več let je bil ravnatelj dnevnika „Heraldo de Madrid“, pri katerem deluje tudi njegov brat Luis kot urednik. Predno je bil kralj Alfons proglašen polnoletnim, je bil Canalejas poljedelski minister, potem pa je prešel v opozicijo. Leta 1906 je bil voljen za predsednika zbornice. Kot publicist je Canalejas pričel boj za versko-politične reforme in na vodilnem mestu je započel veliko delo narodne emancipacije in je poizkusil izpremeniti Španijo iz vatikanske provincije v moderno kulturno državo, kar se mu mora posrečiti. To veje iz njegovega danes objavljenega sebastijanskega govora.

Tako govori mož!

Pri nekem banketu v San Sebastianu, ki se je vršil na čast ministru predsedniku Canalejasu, je izpregovoril minister sam in je med drugim izustil te-le besede, ki so vredne, da pridejo v javnost, ker razkrivajo energijo moža: „Nikoli nisem čutil enake odgovornosti in nikoli nisem bil tako pripravljen na vse težave kakor sedaj. Liberalna španska stranka bojuje danes poslednji boj. Ona računa na armado, večino v zbornicah in na pamet. Naš boj ni protiverski, on je le protiklerikalni in ne misli preganjati stare vere. Ne gre pa, da bi na Španskem v 20. stoletju ne bilo svobode, vesti. Uboga Španija, če podležemo, to bode njen propad. Ali ona ne sme podleči, ampak dvigniti se mora in prispeti na višino drugih dežel. Vlada, ki si je stavila dolžnost, iztrgati Španijo nazadnjaštvu in ki uživa zaupanje obeh zbornic, bo rešila Španijo kljub boju vseh protivnikov. Taka je Canalejasova volja in da podkrepiti svoje besede, je že dal izdelati primeren odgovor na vatikansko noto.“

Rusija in Finska.

Po časniških poročilih se opaža po celi finski deželi vedno bolj naraščajoča razdraženost, ki se loteva tudi zmernih konservativnih Fincev. Vsakomur je znano, da je ruska vlada odvzela finskemu narodu vse pravice, ki jih je užival že od nekajd neovirano in mu ubila svobodo. Tega ogorčeni narod nikakor ni voljen trpeti in sedaj so se že celo najmirnejši elementi tako razburili, da poziva njih glasilni narod, da se naj ne zadovolji s pasivnim upiranjem, ampak da se naj poprime aktivnega protivljenja. Poročali smo že, da hočejo radikalci sklicati vseobčno skupščino za „rešitev domovine“ in tega se je bati. V Petrogradu pazno zasledujejo vsak pokret in sedaj je že prišlo tako daleč, da pomnožujejo čisto finske čete.

Dnevne vesti.

Svoji k svojim! Slovenski trgovci vedno tožijo, da se Slovenci ne ravnaajo po

geslu „Svoji k svojim“ in da raje kupujejo pri nemčurskih firmah. Te tožbe so popolnoma upravičene in tudi mi moramo grajati vedno nezavednost. Sedaj naj pa tudi mi opomnimo na nekaj slovenske trgovce. Ako si človek hoče kupiti obratnico in zahteva v popolnoma slovenski trgovini izdelke za izdelovanje zavratnic, jih ne dobi. Izdelki te slovenske tvrdke se po kakovosti lahko merijo z izdelki tujih tovarn, a vendar se jih ne poslužujejo slov. trgovci. Mislimo, da bodo slovenski trgovci upoštevali te vrstice. Svoji k svojim!

Samoslovenski ulični napisi. Skrajni čas je že, da ljubljanska mestna občina stori potrebne korake, da uveljavi svoj sklep glede samoslovenskih uličnih napisov. Uradni list še vedno rabi ponekod nekajdenemške ulične napise. Opozarjamo pa tudi trgovce in Slovence, ki mogoče inserirajo v ljublj. uradnem listu, da se poslužujejo samo slovenskih uličnih napisov, ker drugače bo to znamenje, da oni ne reflektirajo na slovenske odjemalce!

Romarski dnevi v Ljubljani. V Ljubljano so došle mnogobrojne čete starih in mladih terciark iz vseh krajev kranjske dežele. Franciški trg je dobil popolnoma drugo lice. Pred cerkvijo mrgoli različnih stojnic, na katerih se dobe vsa mogoča sredstva, za okrepčanje duše in telesa: Različne svete podobice, žegnani rožnenci, piškoti itd. Pred Mestnim domom stoje tudi celi vozovi čebulj. Te dni se bo prodalo na milijone odpustkov, s katerimi se bo rešilo na tisoče grešnih duš iz vic in tudi ljudje si bodo prisluzili večno zveličanje. Predvsem pa bodo delali gg. patri dober „kšeft“ in to je poglavitna stvar. Napolnili si bodo pušice s svetlim denarjem in gg. duhovnim očetom se bodo razjasnila nagrbčena lica. Naše ljudstvo mora ostati bedasto, kajti to je po cerkvenih naukih za zveličanje neobhodno potrebno. Saj je sam Kristus rekel: „Blagor njim, ki so ubogi na duši in na telesu, ker njih je nebesno kraljestvo.“ Opozarjamo slavni mestni magistrat, da naj tem ljudem poseđanje po mestnih trotoarjih prepove. Saj vendar nismo na Brezjah.

Razmere v deželni bolnici. V deželno bolnico je prišel nekdo, da bi videl svojega sina, ki je umrl, ali ta je bil že v rakvi. Ker je oče zahteval, da bi rakev odprli, ker je hotel še enkrat videti svojega sina, se je to zgodilo, ali mož je moral plačati za to nič več in nič manj kot — deset kron! Tako se vedno dela v deželni bolnici in to gotovo ni prav.

Umesten predlog. Prijeli smo: V Ljubljani je še vse premalo javnih stranišč in mestni magistrat naj bi se pobrigal, da se temu nedostatku odpmore. V prvi vrsti bi moral dati napraviti magistrat moderno javno stranišče v „Zvezdi“ nasproti kazine, kjer je velik promet. Trije stari kostanji bi se lahko posekali, a na njihovem mestu naj bi postavil magistrat moderno javno stranišče, za kar bi mu bilo ljubljansko prebivalstvo gotovo hvaležno.

Preganjanje ljubljanskih vrtnarjev. Ljubljanski magistrat je zopet napravil veliko napako. Ni še dolgo tega, odkar je prepovedal kavarni „Prešeren“ uporabo verande in zahteval nje odstranitev. V soboto so izpred Mahrove hiše nenadoma izginile vse vrtnarske stojnice. Mestni magistrat hoče s tem naše že tako dovolj ubožne vrtnarje še bolj šikanirati. Nikakor ne moremo razumeti, zakaj bi ne smeli imeti vrtnarji čez noč stojnice na trgu, če jih imajo lahko mesarji. Kar je dovoljeno enemu, je lahko dovoljeno tudi drugemu. Pričakujemo, da bo mestni magistrat preklkal ta svoj odlok in poravnal krivico, katero je prizadjal ljubljanskim vrtnarjem.

mrzli zid, da bi se malo pomiril . . . Tako grozna in plašna je bila ta svečanostna tišina, ki je vladala okoli mene.

Nato sem začel pregledovati — ako smem tako reči — opravo svojega bivališča. Na zidu je bila pripeta slamnica s trdim umazanim vzglavjem in konjskim kocem, ki njegove prvotne barve kljub najboljši volji nisem mogel več konstatirati; v kotu je stal pod malo mizico vrč za vodo, umivalnik in stol, v nasprotnem kotu se je pa šopirila ona ne preveč delikatna posoda, ki je ukras vsaki ječi. Ko sem si vse natančno ogledal, sem sedel na stol in se zamislil . . . Tiho in mirno je bilo naokoli, le zdajinjzaj so se čuli zamolkli koraki straže, ki so votlo odmevali po dolgočasnem hodniku . . . Vsak najmanjši šum, vsak bližajoči se korak me je navdajal z upanjem, da se zdajinjzaj odpro vrata, da čujem veselo novico. Prost, svoboden si! Ali zastoj sem pričakoval te vesti; vstopil je le paznik, ki me je podučil, kako moram ravnati s posteljo, vprašal me je nadalje, ako hočem hrano na svoj račun, kar sem seveda pritrtil.

Zgodaj popoldne je bilo že popolnoma temno v celici. Nemirno sem hitel po ozkem prostoru gorindol, nato sem si pripravil ležišče. Premišljeval sem, kako naj si uredim svoje ležišče; edina čedna stvar na postelji je bila kratka rjuha, pa vendar

Gosp. Albin Semen, I. mestni komisar, nam javlja povodom naše včerajšnje novice, da ne vzgaja svojih otrok v nemškem duhu in da se govori v njegovi hiši tudi nemški za to, ker je njegova gospa soproga Nemka in ker hoče, da bi se otroci naučili obeh jezikov. Dalje izjavlja g. Semen, da tudi v tem oziru izpolnjuje svojo narodno dolžnost, kakor tudi da skrbi za to, da mu bodo otroci vzgojeni v narodnem duhu. — Verujemo, da je vse to res, ali mislimo, da bi zadostovalo, ako bi se slovenski otroci v poznejših letih učili nemščine, najprej naj se pa učijo samo pravilne slovensčine.

Učiteljsčnikom in naraščaju! Niti na misel nam ne prihaja, da bi razvili polemiko z dotičnim „Slomškarjem“, ki Vas vabi v „Slovenca“ št. 172 v — klerikalno stranko. Ne bomo se opravičevali in tudi ne dokazovali, kdo ima prav. To tem manj „Slovenčevemu“ dopisniku, pač pa bomo Vam mladi tovariši in tovarišice, pojasnili in podali to vprašanje v jasni luči, da bode sami potem razsojali, to pa ne tu, temveč na pristojnem mestu in ob gotovem času. Za danes naj navedemo le par stvari o katerih razmišljajte! 1. Z „nasprotniki“ nas nazivajo naši stanovski tovariši. Vpraša se, kdo je bil prvi tu? Mi, torej so se oni napravili nasprotniki! 2. Predbacivajo nam da smo kot člani naše organizacije, tudi člani liberalne politične stranke. Nato le kratko, da se je pri ustanovitvi 7. podr. Sl. Zv. izreklo: „Naše ljudstvo zna ceniti tiste učitelje, ki se oklepajo S. L. S. in jim je hvaležno.“ Nešteti slučajji nam pa pričajo, kje so — podrepniki in katera organizacija nastopa samostojno, z lastno močjo in silo. 3. Naša društva so kopijala! Kdo je po „Zavezi“ kopiral „Slom. Zvezo“, in kdo po jubilejni izdaji „Učit. Tov.“, slavnostno izdajo „Slovenskega kateheta“. In če predidemo na prosvetno polje: Kdo je kopiral „Sokola“ in kdo „Ciril in Metodovo Družbo“? 4. „Ničesar nimajo in ne morejo pokazati, kar bi bili potom liberalne učiteljske org. dosegli so učiteljski stan.“ — Kdor je vzbudil „S. S. M.“, kdo „Popotnika“, kdo „Učit. Tov.“, kdo „Konvikt“, kdo prosetne liste: „Dom. ognjišče“, „Našo bodočnost“, „Zvončka“, kdo gospodarska podjetja itd. — je škoda slepcem kazati!! Tajite, če morete, in pokažite razen „Slov. kateheta“, „Vrtca“ in „Angelička“ še kaj — če imate! 5. Kdo je nasproten šolskemu zakonu bolj nego liberalizem, Vam pove „Novi Čas“, ko piše: „Na vseh mladeniških shodih, na vsaki ustanovitvi „Orla“, mora klerikalni govornik govoriti proti učitelstvu, proti avstrijski šolski postavi in proti šoli“. Glejte, s kom se družijo „krščanko“ učitelstvo. 6. Da Vam „Slom. Zv.“ zviša plače, zato sta najboljša garancija nje predsednik Jaklič in odbornik Ravnikar, ki sta v dež. zbornici glasovala — proti regulaciji učiteljskih plač.

Program XXII. glavne skupščine zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev dne 6. in 7. avgusta 1910 v Rudolfovem. I. V soboto, dne 6. avgusta. 1. Ob 1/2. popoldne seja upravnega odbora v Čitalnici. Dnevni red: a) Poročilo o delovanju vodstva Zaveze; b) določitev poročil za delegacijo; c) predlogi in nasveti. 2. Ob 3. uri popoldne zborovanje delegacije v Čitalniški dvorani. Dnevni red: a) Predsednik otvori zborovanje; b) legitimiranje delegatorov in delegatij; c) tajnikovo poročilo o delovanju Zaveze in Zavezinih društev; d) poročila o Zavezinih listih: 1. poročilo o „Učiteljskem Tovarišu“, 2. o „Popotniku“, 3. o „Zvončku“; d) blagajnikovo poročilo; e) poročilo računskih pregledovalcev za l. 1909. (§ 15. posl. reda); f) volitev treh pregledovalcev računov (§

15. posl. reda); g) določitev letnih doneskov Zavezinih članov (§ 7. lit. a Zav. pravil); h) določitev vzporeda za glavno zborovanje (§ 24. Zav. pravil); i) določitev časa prihodnji XXIII. glavni skupščini Zaveze (§ 22. Zav. pravil); j) volitev I. tajnika za dobo dveh let (§ 24. Zavezinih pravil); k) predlogi in nasveti. 3. Zvečer zabaven večer na „Tučkovem vrtu“. II. V nedeljo, dne 7. avgusta. 1. Ob 9. uri dopoldne o b č n i z b o r društva „Jubilejska samopomoč“ v Čitalniški dvorani po običajnem dnevnem redu. Prosimo člane, da se udeležijo občnega zbora v mnogobrojnem številu! 2. Ob 10. uri dopoldne: Glavno zborovanje v Čitalniški dvorani po dnevnem redu, ki ga določi Zavezina delegacija. 3. Ob 1. uri banket pri Tučku. 4. Po banketu izlet na Grm, kjer si ogledajo udeleženci deželno kmetško šolo. Za glavno zborovanje so zglasene sledeče teme: 1. Masaryk-pedagog. Poročevalec iur. Radovan Krivic. 2. Narodno-obrambno delo slovenskega učitelstva. Poročevalec Anton Pesek. 3. § 1. državnega šolskega zakona. Poročevalec Eng. Gangl. 4. Poročilo o „Učiteljski bolniški blagajni“. Poročevalec Jakob Dimnik. Vodstvo Zaveze: Predsednik: L. Jelenc. II. tajnica: Iva Sabadinova.

Prebivalstvo na Kranjskem. V političnem okraju Kranj (53.073 prebivalcev) je bilo v zadnjih treh mesecih 89 porok. Rodilo se je 416, umrlo pa 333 ljudi. Med umrlimi je bilo 115 otrok do 5 let. Starost 50—60 let je doseglo 85; čez 70 let starih pa 60 oseb. Na jetiki je umrlo 69, pljučnici 25, na davici 6, oslovskem kašlju 1, škrlatinki 13, potom nesreč 9 oseb. Samomor, umor ali uboj se ni dogodil.

Nemškutarenje. K včerajšnji tozadevni notici naj pristavimo še, da dotične „narodne“ gospodične hodijo z oficirji k Kirbischu in Voltmannu. Odboru narodnih dam ljubljanskih priporočamo, da kadar bodo priredile zopet kako narodno veselico, vedno premotnijo in pomislijo, katere gospodične se povabi k sodelovanju. Želimo, da se bo naša želja udeleževala, ker drugače bomo jasneje govorili!

Srečna Koroška! V Malnici delajo velikanske priprave in zidajo oder za pasijonske igre, ki se bodo pričele igrati l. 1912. Sol jim pa manjka, tuko da je nad polovico ljudi tamošnjega okraja analfabetov.

Železnica Ljubljana-Istrija-Sv. Lucija-Tolmin. Komisija za revizijo trase gori imenovane železniške zveze, se snide v petek dne 5. avgusta na kolodvoru pri sv. Luciji-Tolmin.

Samostojne reklamacijske rešitve v delokrogu postaj južne železnice. Začenši s prvim avg. t. l. so postaje avstrijske proge c. kr. priv. južne železnice in njenih lokalnih in zakupnih železnic pooblašene, da rešijo izvensodne odškodninske zahteve (reklamacije) radi izgube, izgube na teži in pokvara prtljage, ekspresnega blaga, živali in tovarnega blaga do zneska desetih kron za vsako pošiljatev in lastnem delokrogu. Da se rešitev reklamacijskih zadev pospeši, priporoča se interesentom, da se poslužijo te nove odredbe in vložte take reklamacije neposredno pri dotičnih postajah.

Zadnja številka „Vienaca“ prinaša popis Klanških jezer z dvema slikama. Kakor se vidi, so se tudi Hrvti začeli bolj zanimati za naše gorske krasote.

Otvoritev koč na Stolu se je vršila v nedeljo ob ogromni udeležbi turistov, katerih je bilo zbranih na Stolu nad 400. Nova kočja „Slov. Planinskega društva“ stoji na jako lepi točki in je kar najpraktičnejše urejena.

„Vojake se gredo“. Na Brezovici pri Ljubljani so ustanovili nekateri goreči prijatelji „Fetrajnarsko društvo“.

Mali listek.

ARNOŠT WINDISCHER:

Moji spomini.

(Dalje.)

Po raznih ovinkih dolgega, temnega hodnika smo hodili, dokler nismo dospeli v stražnico, kjer nas je ogledoval s srepim pogledom službujoči nadpaznik; ko smo oddali vsak svoj nacionale, so nam pobrali klobuke in nam dali znane arestantske čepice. Nadpaznik je imel ukaz, da naj nas zapre vsakega posamezno, strogo ločeno. Podali smo si roke in posamezno so nas odpeljali iz stražnice. Paznik me je peljal v drugo nadstropje jetnišnice, obstal je pred vrati, poiskal v šopu primeren ključ odklenil vrata, prestopil sem prag celice . . . vrata so se bučno zaprla, ključki so še enkrat zarozljali, nato pa je bilo vse mirno in tiho.

Bil sem sam!

Par trenutkov sem stal na mestu, na to sem si pa ogledal svoje tesno bivališče. Celica se mi je zdela kot mrtvašnica, gole stene, visoko gori gosto zamreženo okno, vse to je bilo tako strašno in grozno. Kot blazen sem taval semintja po celici, kri mi je silila v glavo, ki sem jo naslanjal na

nisem vedel, kaj naj počnem zjno, ali naj si jo pogrnem preko umazane slamnice, ali naj jo podložim pod koc, da mi ne bo šiiasta in ostra dlaka silila v oči, nos in usta. Nazadnje sem sklenil, da grem oblečen spat, a okoli glave si pa ovijem malo rjuho.

Vlegel sem se, a počivati nisem mogel, kot blazen sem se premetaval po ozkem ležišču, tisoče misli mi je rojilo po glavi . . . najrazličnejše slike so vstajale pred mojimi očmi, trenutno sem preživel v svoji duši zadnje dni, videl sem pred sabo celo vrsto svojih prijateljev in znancev . . . a te misli so se vrstile tako naglo, da jim nisem mogel slediti . . . Trenutno sem videl zopet pred sabo ono neznanko, ki sem jo opazoval iz magistratnega zapora, videl sem njene velike črne oči, ki so se upirale vame, slišal sem enakomerno tipkanje pisalnega stroja, slišal nje petje . . . Vse mi je bilo to tako živo pred očmi, da sem dvignil glavo iz se ozrl proti zamreženemu oknu . . .

In takrat so izginile te lepe sanje . . . skozi okno je gledala črna in temna noč!

Zaspal nisem mogel . . . od trdega ležišča so me bolele že vse kosti, bil sem skrajno izmučen . . .

Naenkrat je razsvetlila za par hipov električna žarnica celico, nočni čuvaj je po hodniku kontroliral, ako je po zakonih vse

v redu . . . Kot večnost se mi je zdela ta prva noč mojega jetnikovanja; kako sem si želel, da bi imel vsaj uro, da bi mogel vedeti, kako pozno je že; nekaj najhujšega je, ko se človek prav nič ne ve orijentirati v času, ko se mu zde minute dolge kot ure . . .

Misli so mi nehotne splavale doli na ljubljansko polje, kjer spita nevzdravno spanje Adamič in Lunder . . . Kako mirna noč se razprostira nad njihovim grobom, do njih ne segajo več solze in obupni vskliki, prosta, svobodna sta vsega . . .

A pred mano se razprostira grozna negotova bodočnost . . . in zaželel sem si, da bi bila njih usoda tudi moja . . . Kako miren bi bil sedaj!

Toda zakaj?

Saj žrtev je bilo dovolj, a nas je tako malo, a naših nasprotnikov toliko!

Take in enake misli so mi rojile po glavi . . . postal sem v tem tako utrujen, da sem ležal apatično na trdi postelji, ničesar bi ne videl več, kar bi se godilo okoli mene. Zavil sem si glavo v rjuho, zatisnil oči in počasi mi je prihajal spanec, nemiren sicer . . . a nazadnje sem vendarle zaspal . . .

(Dalje.)

Imenovanje. Notarjem v Kranjski gori je bil imenovan notarski kandidat Karl Klander.

Belgijci kradejo kokoši! S Poljanske ceste nam javljajo, da je nek vojak 27. pešpolka pri belem dnevu, v navzočnosti hišnega gospodarja, ukradel temu kokoš in jo je izpustil šele potem, ko so ga v to prisilile močne roke dotičnega meščana. Lepi vojaki!

Odbor in člani (godci) Slovenske Filharmonije so naklonili gospej Bitschevi znesek K 50.— mesto venca na krsto nje-nega soproga.

Neprijetno srečanje v morskih globlinah. V petek ob dveh popoldne se je spustil v morje Klemenčič, potapljač reške tvornice za torpede. Namen je imel dvigniti nek potopljen torpedo. V globini 4 do 5 metrov ga naenkrat napade morsk volk približno 4 metre dolg. Klemenčič ni zgubil prisotnosti duha in potegnul dolg nož, s katerim je nekolikokrat zabodel morskoga požeruha v bok. Potapljač je dal znamenje, naj se ga dvigne. Ko je bil Klemenčič že popolnoma na vrhu, hlastne se enkrat morsk volk po njem a ga ni dosegel, ker ga je popreje kapitan sunil s kopjem. Morski volk je odplaval proti Opatiji, a zasledovalci, ki so ga lovili, ga niso mogli ujeti. Isti dan je v Cerkevici požrl morsk volk sina neke ogrske rodbine, ki se je kopal v morju in plaval predaleč v morje.

Vlak ga je povozil. K tej včerajšnji notici se nam poroča, da se je dotičnik, ki ga je na Viču povozil vrhniški vlak, sam vrgel pod vlak. Njegova identiteta še ni dognana. Ondotnim prebivalcem je nesreč-než popolnoma neznan.

Najdeno. Dr. Anton Lajovic je našel svoto denarja. — Učiteljica gđ. Frida Uhlova je našla ročno torbico, v kateri je bila majhna svota denarja.

Našla se je v soboto zvečer jeklena ura z oficirsko verižico z raznimi vsenemškimi obeski kot Bismarkov kipec, turnarski znak in enaki „patrijotični“ znaki! Kdor je uro izgubil, naj se blagovoli zglasti v našem uredništvu.

Tatvine. Včeraj je bila nekemu zobotehničnemu vajencu med kopanjem ukradena ura z verižico. — V nekem prenočišču v Kolodvorski ulici je bilo nekemu mizarju ukradeno 39 K denarja in žepa ura z verižico. Tata sta neznana.

„Slovenske Filharmonije“ oddelek koncertira danes popoldne od pol 5. naprej v hotelu „Tivoli“. Vstopnina prosta. — Drugi oddelek sodeluje pri večernih predstavah Elektroradiografa „Ideal“ od 6. do 10. zvečer v hotelu pri „Maliču“.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Masarykov organ „Čas“ o klerikalnih napadlih.

Praga, 1. avgusta. Dr. Masaryk odgovarja v svojem časopisu „Čas“ na infamne napade od strani slovenskih klerikalcev, posebno pa dr. Šusteršiča. Dr. Masaryk izjavlja, do so vsi slovenski duhovniki poslanci poslanci — posvetni duhovniki, če dr. Šusteršič je — pravi jezuit. On ni bil nikdar proti slovenski univerzi, dvomi samo, da bi se ista dala pridobiti potom obstrukcije. Obstrukcija je popolnoma napačna pot. Slovenski klerikalci, posebno pa dr. Šusteršič vodijo zahrbtno politiko. Njih zahteva po slovenskem vseučilišču je samo sredstvo, s katerim hočejo preslepiti pošteno slovensko ljudstvo. Svojo obstrukcijo hočejo pod pretvezo — po zahtevi slovenske univerze — doseči samo razpust državne zbornice in tako iztrgati slovenski naprednjakom še one mandate, katere imajo dosedaj v oblasti. Samo to in ničesar drugega ne želi dr. Šusteršič. Dr. Masaryk izjavlja dalje, da je politika „Slovenska Enota“ popolnoma zavožena, ker jo ima dr. Šusteršič popolnoma v oblasti. Najbolje bi bilo, da bi se „Slovenska Enota“ takoj razpustila. Zader, 1. avgusta. Tukajšnji listi se zelo obširno pečajo z izjavami dr. Masaryka. Vsi se strinjajo v tem, da je bila klerikalna slovenska obstrukcija popolnoma zavožena in da so se morali vsled tega dalmatinski poslanci vrniti brez vsakih uspehov v svojo domovino.

Nov telefonski red.

Dunaj, 1. avgusta. Nov telefonski red, ki bo stopil s 1. januarjem l. 1911. v veljavo, bo v marsičem spremenjen. Posebno važna bo sledeča točka: Vodstvo telefonskega urada je opravičeno, uporabo telefona za gotove vrste telefonskih poročil v gotovem času prepovedati. To spremembo je zahtevalo vojno ministrstvo in sicer radi tega, ker so se ravno za časa aneksije Bosne in Hercegovine izdajala različna vznemirljiva telefonska poročila, posebno pa državne tajnosti.

Dr. Milovanović v Marijinih varih.

Marijini vari, 1. avgusta. Srbski minister za vnanje zadeve dr. Milovanović

je danes obiskal avstrijskega ministra grofa Aerenthala in žnjim dalje časa konferiral.

Bolgarska kraljica Eleonora je odpotovala v Sofijo.

Dunaj, 1. avgusta. Bolgarska kraljica Eleonora je danes ob 7. uri zjutraj odpotovala v Sofijo.

Proticerkvene določbe v Josefsthalu.

Jablance, 1. avgusta. Občinski svet občine Josefthal je sklenil, da se od sedaj naprej ne bo udeležil nobenih cerkvenih slavnosti in da bo obenem ustavil vse podpore v različne cerkvene namene.

Aretacija dr. Crippena.

London, 1. avgusta. O aretaciji dr. Crippena se razširjajo različne vesti. Nekateri listi poročajo, da se dr. Crippen ni udal prostovoljno, ampak, da se je med njim in policijskim nadzornikom Dewom vnel hud boj, med katerim je končno Dew dr. Crippena vrgel na tla in ga zvezal. Dr. Crippena so odpeljali v mesto Quibeck.

Quibeck, 1. avgusta. Dr. Crippen je pri tukajšnjem sodišču izjavil, da smatra aretacijo kot nekako rešitev, katera ga je končno odrešila neznosnih živčnih bolečin. Dr. Crippen je obdolžen radi hudodelstva umora, njegova spremljevalka Le Neve pa radi sokrivde pri umoru.

London, 1. avgusta. Potnikov parnika Montrose se je vsled nenadne aretacije dr. Crippena polastilo veliko vznemirjenje. Nikdo ni kaj takega pričakoval in tudi ni bilo o vsej stvari nikomur ničesar znano. Kapitan ladje „Montrose“ je o vsej zadevi strogo mlčal.

Velika nesreča na Traonskem jezeru.

Gmunden, 1. avgusta. Danes se je pripetila na Traonskem jezeru strašna nesreča. Nastala je nenadoma grozovita nevihta. Šestnajst kmečkih mladeničev je utonilo v jezeru, štiri so le z veliko težave rešili.

Ravnatelj italijanske kraljevske ladjedelnice aretiran.

Rim, 1. avgusta. Mornarično ministrstvo je ukazalo, da se naj ravnatelj kraljevske ladjedelnice, polkovnik Antonio Calabretta, takoj aretira in odpusti iz službe. Calabretta je obdolžen velikega poneverjenja.

Nezgodna ruskega parnika.

Novgorod, 1. avgusta. Ruski potniški parnik „Dmitrij“ je trčil z nekim drugim parnikom in je bil nevarno poškodovan. Dva potnika sta bila na mestu mrtva, štirje težko ranjeni. Več oseb je utonilo.

Boj med črnimi in belimi plemenom.

New York, 1. avgusta. V nekem mestu v Severni Ameriki so zamorci usmrtili nekega belokožca. To je med belokožci izzvalo tako ogorčenje, da se je med belimi in črnimi vnela pravcata bitka. V boju je bilo ubitih okoli 50 črncev in 18 belokožcev.

Revizijski proces v Petrogradu.

Petrograd, 1. avgusta. Pred tukajšnjim vojaškim okrajnim sodiščem se je včeraj vršil intendantni revizijski proces. Obtoženih je bilo radi poneverjenja pet vojaških dostojanstvenikov. Dva sta bila obsojena na šesttedensko glavno strožo in na triletni zapor. Obenem sta bila tudi degradirana. En obtoženec je bil oproščen.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Za informacije se plača 10 vln. — Pismenim vprašanjen je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Lepa hiša z velikim vrtom, pripravna za vsako obrt, se po jako ugodni ceni prodaja. 163/3—3

Gostilna N. D. O. ulica Karadori št. 18. Trst se priporoča p. n. gostom in čitateljem „Jutra“ kadar pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča, vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko Kosič, voditelj. 77/18—10

Dva čevljarska pomočnika se sprejemata takoj pri Antonu Brajerju, Predovičevo selo 20.

Klavir se prodaja v Florijanski ulici 1. II. nad.

Naznanilo!

P. n. gostilničarjem in trgovcem vljudno naznanjam, da razpošiljam najfinije pre-kajene izdelke po najnižjih cenah.

Fine šunke, kakor praške kg . K 2 40
„ salame iz gnjati, I. vrste „ . 2 60
„ domače II. „ . 2 10
„ kranjske klobase, 10 komadov „ 2.—

Vse proti povzetju od 5 kg naprej. — Za pristno blago se jamči.

Najvljudneje se priporoča

M. Modic, Šiška-Ljubljana.

Kompanjona

iščem do 10.000 kron, ali zalagatelja proti gotovini do 10%. Podjetje napreduje kar najboljše. — Več pove upravništvo „Jutra“.

Lepa prilika za peke!

Hiša v Lescah na Gorenjskem s popolnoma opravljeno pekarijo se prodaja takoj ali odda takoj v najem pod zelo ugodnimi pogoji.

Pekarija je brez konkurence. Hiša je krita z opeko in ima vodovod. — Podrobnosti pri lastniku I. Pretnerju, trgovcu na Bledu.

Tovarna kemičnih izdelkov Golob & Volk

se je preselila iz Ljubljane v vse prostore bivše Jelačinove tovarne za = kavine surogate = na Viču pri Ljubljani.

Tovarna je popolnoma rekonstruirana ter je z obratom že pričela v povečanem obsegu.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski mestni hranilnici ljubljanski.

Stanje hranilnih vlog: nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja je porok zraven rezervnega zaklada mestna občina Ljubljanska z vsem premoženjem in vso svojo davčno močjo. V to hranilnico vlagajo sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje hranilne vloge po 4 1/4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagateljem ne zaračuni.

Denar se lahko pošilja tudi po pošti. Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Posoja se na zemljišča po 5% obresti in proti amortizovanju posojila po najmanj 1/4% na leto. Dolžnik more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako to hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje. Mestna hranilnica izdaja lične

domače hranilnike.

Priporočamo jih zlasti staršem, da z njimi navajajo otroke k varčnosti. — V podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov upeljala je ta slovenska hranilnica tudi

kreditno društvo.

Mestna hranilnica ljubljanska je v lastni palači v Prešernovi, prej Slonovi (Elefantovi) ulici števil. 3.

? I ? I K O ? O ?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri	? I ? I K O ? O ?
H. SUTTNER		
Ljubljana, Mestni trg. !! Lastna tovarna ur v Švici !!		
? I ? I K O ? O ?	Tovarniška varstvena znamka: „IKO“.	? I ? I K O ? O ?

Ljubljanske Benetke so zopet odprte.

Slav. občinstvu se vljudno priporoča

Kavarna „Prešeren“.

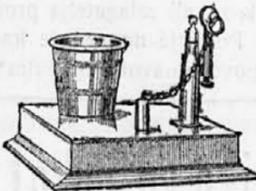
+ Vincenc Richterja pomada za lase

je izdelek, prirejen izključno na temelju znanstvenih in zdravstvenih predpisov. Imenitne posledice se prikažejo takoj po vporabi te pomade: rasti pričnejo lasje in brada. Zabranjeno izpadanje las in povzroča rast las tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Cena lončku z navodilom 3 K.

„Schampos“, prašek za umivanje glave. Najboljše učinkujoči pripomoček za snaženje glave. Cena zavojčka 50 vin.

Vincenc Richter, specialist za gojenje las Dunaj IX. Sobieskygasse 22
Zalogo ima A. MOLL, lekarnar, Dunaj I, Tuchlauben št. 9.

Hotel in restavracija
„Bavarski dvor“
 Dunajska cesta št. 29
 se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v :: neposredni bližini kolodvora. ::
 Restavracija je moderno urejena.
 Mir in točnost zajamčena.
 Za obilen poset se priporoča
Štefan Bergant
 lastnik.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni prižigalnik

 (poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zavarovan, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.
Lepo darilo! K 3.80 Lepo darilo!
JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.
 Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštne povzetju. — P. n. restavraciji in kavarnarji izjemne cene.

Oglejte si največjo zalogo
poljedelskih strojev,
 slamoreznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev, gepelnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedilnikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri tvrdki
FR. STUPICA
 v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg Figabirta.
 Ravnotam lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah traverze, železniške šine, cement in vse druge potrebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino, gnojnico, vseh vrst tehtnice, uteže in vse druge :: v železnino spadajoče predmete. ::

Sprejme se izvežban, vojašine prost
trgovski pomočnik
 za usnjarsko obrt. Ponudbe na poštni predal 68.

A. PERSCHE
 Ljubljana,
 Pred škofijo št. 21.
 priporoča
veliko zalogo
 raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specialitete zavratnic in nogavic; steznik
 „Directoire“ P. D.

Naznanilo.
 Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem otvoril moderno urejeno
drogerijo in fotomanufakturo
„ADRIJA“
 v Šelenburgovi ulici št. 5, nasproti glavni pošti
 kjer imam v zalogi materialno blago, kemikalije za tehnične namene, kirurške obveze, potrebščine za oskrbovanje bolnikov, veliko zalogo vseh redilnih sredstev za otroke, glavno zalogo parumov in toaletnih izdelkov tu in inozemskih tvrdk ter popolno zalogo fotografskih potrebščin in aparatov. Blago je prvovrstno in sveže.
 Potrudil se bom velecenjene odjemalce zadovoljiti z vzorno postrežbo in zmernimi cenami.
 Vnanja naročila izvršuje z obratno pošto.
 Z velespoštovanjem
B. Čvanara, drogist.
 Oblastveno dovoljena prodaja zdravilnih želišč. Praktično urejena kemična delavnica na razpolago.

Poletna konfekcija
 za dame, gospode, deklice, dečke in otroke se prodaja zaradi minule sezije do konca avgusta
po izredno znižanih cenah
 v „Angleškem skladišču oblek“
O. Bernatovič
 v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Stopnice balustrade i. t. d. Najnižje cene!
 Kdor zida rabi ali cementne izdelke naj zahteva cene od
tvornice cementnih izdelkov Jos. Cihlař
 Ljubljana, Dunajska cesta števil. 67, nasproti topničarske vojašnice.
 Cevi korita i. t. d. Najnižje cene!

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.
 Ustanovljeno leta 1908.
 Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevažata pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawi**, Dunaj I. Schulhof 6.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani
Prešernova ulica števil. 44.
 Prireja pogrebe od najpreprostejšje do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrličje kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence umetne, cvetlice, kovine, porcelana in perl.
 Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo
Najnižje cene!
TURK in BRATA ROJINA.

Delniška glavnic: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rezervni fond: K 450.000.
 K 5.000.000. Stritarjeva ulica števil. 2.
 Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.
 Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.